АНАЛИЗ И ОБОБЩЕНИЕ НА РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ АНКЕТАТА „АДВОКАТИ ЗА ДЕЦАТА“

Изводи и препоръки за разработване на програмата, методологията и тематичното съдържание на обученията за адвокатите доброволци

I. Основни изводи от анкетата

Анкетата „Адвокати за децата“ очертава ясно както значителния потенциал на адвокатурата да участва в повишаването на правната култура на децата, така и съществени потребности от подготовка, методическа подкрепа и координация.

Най-важният извод е, че **наличието на юридическа квалификация и професионален опит само по себе си не е достатъчно, за да може един адвокат да бъде ефективен обучител на деца.** Работата с детска аудитория изисква допълнителни педагогически, психологически и комуникационни компетентности, познаване на възрастовите особености, умения за представяне на сложна правна материя на разбираем език и способност за ангажиране на вниманието и активното участие на децата.

Особено важен е и друг извод: адвокатите осъзнават необходимостта децата да познават не само своите права, но и своите задължения и отговорности, включително последиците от собственото си поведение. Същевременно част от отговорите показват, че самите адвокати изпитват затруднения как да представят тези въпроси по подходящ, балансиран и възрастово съобразен начин, без обучението да се превръща в назидателна беседа или в запознаване с наказателни санкции.

Следователно програмата за подготовка на доброволците трябва да има две еднакво важни измерения:

- **Съдържателно:** какво трябва да знаят децата за правата, задълженията, отговорностите и механизмите за защита.
- **Методическо:** как адвокатите да преподават тези знания така, че децата да ги разбират, осмислят и могат да прилагат в реални житейски ситуации.

Този извод следва да бъде водещ при разработването на цялостния модел на инициативата.

II. Основни резултати и тенденции

1. Налице е значителен интерес към инициативата, но и съществена потребност от подготовка

Въпросът за личния опит в провеждането на обучения, беседи и информационни срещи с деца (Q1, 939 отговора) показва следната картина:

- Около 20% от анкетираните имат многократен опит.
- Около 14% са участвали еднократно.
- Почти 50% нямат такъв опит, но имат желание да участват.
- Около 17% към момента нямат готовност за участие.

Тези резултати са особено показателни. Най-голямата група са адвокати, които имат желание да се включат, но все още нямат практически опит.

Това означава, че инициативата разполага със значителен потенциал за привличане на доброволци, но не може да разчита единствено на професионалната им подготовка. Необходимо е да се създаде система за въвеждащо обучение и последваща методическа подкрепа.

Важно е също да се предвиди диференциран подход:

- за адвокати без опит – базово обучение и практически упражнения;
- за адвокати с еднократен или ограничен опит – надграждаща подготовка;
- за адвокати с утвърден опит – възможност да участват като ментори, обучители или разработчици на учебни материали.

2. Съществува силна подкрепа за активното участие на адвокатурата

На въпроса дали адвокатурата трябва да участва активно в правното образование на децата (Q7, 833 отговора), преобладаващото мнозинство от анкетираните отговарят положително.

Това е важна предпоставка за институционалното развитие на инициативата. Тя показва, че адвокатите възприемат правното образование на децата като обществено значима дейност и като възможност адвокатурата да допринася не само за защитата на права в конкретни производства, но и за изграждането на правна култура, гражданско съзнание и уважение към закона.

Същевременно подкрепата за инициативата трябва да бъде превърната в реална готовност за участие чрез ясни правила, подходящо обучение, достъпни материали и организационна подкрепа.

3. Досегашният опит е разнообразен, но не представлява единен обучителен модел

Отговорите на адвокатите с опит (Q2–Q5) показват, че досегашните срещи с деца са възниквали по различни поводи:

- По покана на учител, директор или друг представител на образователна институция – 24,73%.
- По покана на неправителствена организация или друга институция – 12,36%.
- По инициатива на самия адвокат – 11,27%.
- По инициатива на училището или детската градина на собственото му дете – 11,27%.
- В рамките на проект или кампания – 10,91%.
- По инициатива на адвокатски съвет или колегия – 7,27%.

Данните показват, че досегашната дейност е в значителна степен зависима от личната инициатива и отделни покани, а не от системно организирано сътрудничество между адвокатурата и образователните институции.

Съществува и разнообразие в професионалния профил на участниците – наред с адвокати, които имат опит в семейното и наказателното право, има бивши учители, преподаватели, социални работници, психолози и членове на местни комисии за борба с противообществените прояви на малолетните и непълнолетните.

Това разнообразие е ресурс, който трябва да бъде използван при изграждането на екипи от доброволци с допълващи се компетентности.

4. Възрастовата специфика трябва да бъде основен принцип на програмата

Според отговорите за възрастта на децата, с които адвокатите са работили (Q3), най-голям е опитът с ученици на възраст 13–18 години – около 45%. Около 28% са работили с деца от различни възрастови групи.

Това очертава необходимостта от специално внимание към по-малките деца, както и от разработване на различни варианти на обучителните модули.

Не е подходящо една и съща правна информация, терминология и методика да се използват еднакво при деца в начална училищна възраст и при ученици в гимназиален етап.

Програмата трябва да бъде структурирана по възрастови групи, а не само по правни теми.

5. Темите, по които децата имат най-голяма нужда от информация, са свързани с тяхното ежедневие и поведение

Особено показателни са резултатите от въпроса кои са най-важните проблеми, по които децата имат нужда от повече информация, правна грамотност и превенция (Q8, 832 отговора).

НАЙ-ЧЕСТО ПОСОЧВАНИ ПРОБЛЕМИ

Липса на отговорност за собственото поведение и последиците от него

80,41%

669 избора

Насилие, тормоз и агресия между деца

75,00%

624 избора

Кибертормоз, онлайн измами и рисково поведение в интернет

68,51%

570 избора

Противообществени прояви и противоправно поведение

65,14%

542 избора

Домашно насилие и насилие над деца

64,42%

536 избора

Липса на познаване на правата и задълженията

62,98%

524 избора

Дискриминация, нетолерантност и социално изключване

44,23%

368 избора

Недоверие към институциите и непознаване на механизмите за защита

36,90%

307 избора

Нарушаване на правата в семейството, училището или институциите

32,09%

267 избора

Q8. Множествен избор; процентите са от анкетираните, а не дялове от общ сбор.

Тези резултати очертават няколко особено важни приоритета.

Първо – личната отговорност трябва да бъде централен елемент на правното образование.

Най-висок процент – 80,41% – е получил отговорът, свързан с липсата на отговорност за собственото поведение и за последиците от него. Това е изключително важен сигнал.

Обученията не трябва да се ограничават до запознаване на децата с каталога на техните права. Необходимо е да им помогнат да разберат връзката между:

- собствените им права и правата на другите;

- свободата на поведение и границите, които законът и правилата поставят;
- личния избор и последиците от него;
- нарушаването на правила и възникването на отговорност;
- правото на защита и задължението за уважение към достойнството и правата на останалите.

Тук се откроява една от най-важните задачи пред адвокатите доброволци: **да умеят да обясняват отговорността на децата не чрез заплахи, морализиране или назидание, а чрез конкретни житейски ситуации, разбираеми примери и обсъждане на последствията от различни решения.**

Това е и област, в която е необходима специална методическа подготовка. Познаването на правните норми относно отговорността на малолетните и непълнолетните не означава автоматично умение тези норми да бъдат представени по подходящ начин пред дете.

Второ – насилието, тормозът и агресията са водеща тема.

75% от анкетираните посочват насилието, тормоза и агресията между деца като важен проблем. 64,42% открояват домашното насилие и насилието над деца.

Това предполага подготовка на адвокатите за разпознаване на различните форми на насилие, за обясняване на правата на пострадалите, за представяне на възможностите за търсене на помощ и за правилна реакция при споделяне на проблем от дете.

Необходимо е адвокатите да знаят и какво не трябва да правят – например да не разпитват детето като в съдебна зала, да не го обвиняват, да не поставят под съмнение споделеното и да не обещават резултат или конфиденциалност, които не могат да гарантират.

Трето – дигиталната среда изисква самостоятелно тематично направление.

68,51% посочват кибертормоза, онлайн измамите и рисковото поведение в интернет.

Темата следва да включва не само защита на личните данни, но и практически въпроси: публикуване и разпространение на снимки, онлайн унижение, заплахи, фалшиви профили, измами, манипулации, дигитален отпечатък и последици от поведението в социалните мрежи.

Четвърто – децата трябва да знаят не само какви са правата им, но и къде и как могат да ги защитят.

Резултатите за непознаването на механизмите за защита и недоверието към институциите показват необходимост от практическо запознаване с институциите, техните функции и възможностите за търсене на съдействие.

Това означава децата да получат конкретни отговори на въпроси като: Към кого да се обърна? Как да подам сигнал? Какво се случва след това? Кой може да ми помогне? Какво мога да направя, ако първоначално не получа съдействие?

6. Адвокатите изрично заявяват потребност от специализирано обучение

Това е един от най-съществените резултати за целите на настоящата инициатива.

На въпроса от каква подкрепа се нуждаят, за да участват или да участват по-ефективно в обучения на деца (Q9, 828 отговора), адвокатите посочват:

Необходима подкрепа	**Дял**	**Брой**
Специализирано обучение за адвокати, работещи с деца	**53,38%**	442
Методически насоки за работа с различни възрастови групи	**52,54%**	435
Информация за възможностите за участие в инициативата	43,24%	358
Готови презентации, материали и практически казуси	41,43%	343
Насоки за работа по чувствителни теми, включително насилие и травматични преживявания	41,18%	341
Съдействие за контакти с училища и институции	40,22%	333
Координация и обмен на добри практики	35,39%	293
Практически умения за общуване с деца и управление на група	33,09%	274
Организационна подкрепа от адвокатските съвети и колегии	30,80%	255

Изключително важно е, че над половината от анкетираните заявяват необходимост от специализирано обучение, а практически същият дял – от методически насоки за работа с различни възрастови групи.

Това е достатъчно основание обучението на самите адвокати да бъде заложено като задължителен и основен компонент на инициативата, а не като допълнителна възможност за желаещите.

Особено показателна е и разликата между нуждата от специализирана подготовка и увереността, с която адвокатите могат да изпълняват ролята на обучители. В свободните отговори се срещат многократни признания за липса на педагогическа подготовка, затруднения при избора на подходящ език и методи, неувереност относно това как да бъде задържано вниманието на децата и как да бъдат обсъждани чувствителни въпроси.

Някои адвокати изрично посочват, че юридическата експертиза не е достатъчна, за да се работи ефективно с млади хора, и че е необходимо включването на педагози и психолози.

Оттук следва и конкретна препоръка: **инициативата трябва да въведе модел „обучение на обучители“, при който адвокатите не просто получават информация по правни теми, а придобиват умения да планират, провеждат и оценяват образователни занимания с деца.**

7. Необходима е промяна от лекционен към интерактивен модел

В свободните отговори се повтаря критиката към традиционния модел на представяне на правна информация чрез презентации и продължителни монологични беседи.

Адвокатите посочват, че правната материя е сложна за децата, юридическата терминология е трудно разбираема, а задържането на вниманието изисква различен подход.

Особено важни са предложенията за:

- разиграване на реални и измислени житейски казуси;
- ролеви игри;
- симулирани съдебни процеси;
- дискусии и дебати;
- решаване на практически проблеми;
- групови задачи и работа по сценарии;
- използване на визуални и дигитални материали.

В един от отговорите изрично се подчертава, че презентацията сама по себе си е скучна и трудно разбираема за децата, а за ефективното обучение са необходими индивидуални работни листове, практически задачи и подходящи обучителни материали.

Това има пряко значение за методологията: адвокатите трябва да бъдат обучени не само какво да представят, но и как да организират самото занимание, как да задават въпроси, как да насърчават дискусията и как да създават среда, в която децата да могат спокойно да изразяват мнение.

8. Необходимо е специално внимание към уязвимите деца и чувствителните теми

В анкетата многократно се поставя въпросът за работата с деца, преживели насилие, травматични събития, семейни конфликти или други трудни житейски обстоятелства.

Това е особено важно, защото адвокатите могат да се окажат в ситуация, в която по време на обикновено образователно занимание дете споделя преживяно насилие, тормоз, заплаха или друг проблем.

Затова подготовката трябва да включва:

- основни познания за психологическите реакции на деца, преживели травма;
- умения за активно слушане и ненасилствена комуникация;
- разпознаване на сигнали за риск;
- граници на ролята на адвоката като обучител;
- правила за действие при споделяне на насилие или опасност;
- насочване към компетентните институции и специалисти;
- координация с училищния психолог, педагогическия съветник и органите за закрила на детето.

Това направление е важно и от гледна точка на безопасността на самите деца. Обучението не бива да провокира разкриване на лични преживявания пред целия клас или да поставя детето в ситуация на допълнителна уязвимост.

Необходимо е адвокатите да бъдат подготвени да разграничават образователната беседа от индивидуалната правна консултация и от работата по конкретен случай.

III. Какви теми следва да включва специализираното обучение на адвокатите доброволци

Въз основа на количествените резултати и свободните отговори могат да бъдат обособени няколко основни тематични направления. Препоръчително е те да бъдат изградени като последователни обучителни модули, които съчетават теория, практически упражнения и симулации.

Модул 1. Особености на работата с деца – възрастова психология и педагогически подходи

Задължителен базов модул

Това трябва да бъде основополагащият модул, независимо от професионалния опит на адвокатите.

Препоръчително съдържание:

- Основни възрастови и психологически особености на децата.
- Когнитивно и емоционално развитие в различните възрастови периоди.
- Как децата възприемат информация, свързана с правила, права, задължения и отговорност.
- Как се изгражда доверие между възрастния обучител и детската аудитория.
- Как се преодоляват бариерите в общуването.
- Как се поддържа вниманието и се мотивира участието.
- Как се работи с група деца с различно ниво на знания, интерес и активност.
- Как да се избягват назидателният тон, стигматизацията и обвинителното отношение.

Особено внимание следва да се отдели на комуникацията с тийнейджъри, които често са по-критични към авторитетите, не желаят да споделят публично и могат да възприемат правната информация като нещо далечно от ежедневието им.

Модул 2. Как да представяме правата, задълженията и отговорността на децата

Приоритетен модул

Това направление заслужава самостоятелно място в обучението.

Анкетата показва, че липсата на отговорност за собственото поведение и последиците от него е най-сериозният проблем според участниците. В свободните отговори се откроява и наблюдението, че децата познават правата си, но често не осъзнават достатъчно своите задължения и отговорности, особено във връзка с навършването на 14-годишна възраст.

Адвокатите трябва да придобият умения да обясняват:

- Какво означава да имаш права и защо те не са неограничени.
- Как правата на едно дете се съотнасят към правата на останалите.
- Какво представляват правилата и защо са необходими.

- Каква е разликата между морално правило, училищно правило и законова норма.
- Какво означава лична отговорност.
- Какви са правните последици от различни действия и бездействия.
- Как се различават правните режими за малолетни и непълнолетни.
- Какво представлява наказателната, административната и гражданската отговорност в достъпна за съответната възраст форма.
- Какво означава да уважаваш чуждите права и личното достойнство.

Основен методически акцент: адвокатите трябва да се научат да представят отговорността като естествена част от упражняването на правата и свободата, а не като заплаха от наказание.

Например вместо абстрактно обяснение за наказателната отговорност може да се постави казус: „Какво се случва, ако публикуваш снимка на свой съученик без неговото съгласие и тя бъде разпространена в интернет?“.

Децата трябва да бъдат насърчавани сами да анализират ситуацията, да разпознават засегнатите права, да обсъждат възможните решения и да стигат до изводите за отговорността.

Модул 3. Методи и техники за интерактивно правно обучение

Този модул трябва да бъде практически ориентиран.

Съдържание:

- Как се разработва занимание с ясна образователна цел.
- Как се структурира урок или беседа с продължителност, съобразена с възрастта.
- Как се използват казуси от ежедневието.
- Как се организират ролеви игри и симулирани съдебни процеси.
- Как се провеждат дискусии и дебати.
- Как се задават въпроси, които стимулират критично мислене.
- Как се използват видеоматериали, презентации, инфографики и дигитални ресурси.
- Как се адаптира един и същ правен въпрос за различни възрастови групи.
- Как се оценява дали децата действително са разбрали съдържанието.

Добре би било всеки адвокат да разработи и представи кратък обучителен модул пред останалите участници, като получи обратна връзка от обучителите и колегите си.

Модул 4. Работа с чувствителни теми и деца в уязвимо положение

Съдържание:

- Работа с деца, преживели насилие или тормоз.
- Разговори за домашно насилие, сексуално насилие и експлоатация.
- Разпознаване на признаци за риск.
- Работа с деца с увреждания и специални образователни потребности.
- Работа с деца от уязвими социални групи.
- Недискриминационен и приобщаващ подход.

- Как да реагираме при споделяне на проблем от дете.
- Принципи за безопасност, защита на личните данни и личното пространство.
- Към кого и как да насочим детето при необходимост от помощ.

Този модул е препоръчително да се разработи съвместно с детски психолози, педагози и специалисти по закрила на детето.

Модул 5. Подготовка на адвоката по основните правни теми

Следва да се предвиди и тематична правна подготовка, която да осигури единно и актуално съдържание на обученията.

Препоръчителни теми:

1. Права на детето и Конвенция на ООН за правата на детето.
2. Права и задължения в училищната среда.
3. Насилие, тормоз, агресия и дискриминация.
4. Домашно насилие и механизми за защита.
5. Онлайн безопасност, кибертормоз и защита на личните данни.
6. Наказателна отговорност на малолетните и непълнолетните.
7. Семейни отношения и права на детето при раздяла на родителите.
8. Достъп до правосъдие и институции за защита.
9. Основни права и задължения на гражданите.
10. Трудови права, договори и потребителска защита – особено за по-големите ученици.

Важно е адвокатите да не бъдат обучавани единствено да познават правната материя, а и да умеят да я представят чрез практически ситуации, съобразени с ежедневието на децата.

IV. Препоръчителна възрастова структура на обученията за деца

В анкетата има ясно изразена необходимост от възрастово съобразена методика. На тази основа може да се предложи следната структура:

Възраст	**Основен фокус**	**Подходящи методи**
7–10 г.	Безопасност, лични граници, основни правила, права и уважение към другите	Игри, истории, картинки, кратки казуси
11–14 г.	Права и задължения в училище, тормоз, агресия, лична отговорност, онлайн поведение	Казуси, ролеви игри, дискусии
14–18 г.	Наказателна отговорност, правни последици, трудови и потребителски права, договори, дигитални рискове	Дебати, симулирани процеси, практически задачи

Тази структура следва да се разглежда като основа за разработване на отделни тематични програми, а не като окончателно ограничение на възрастовите групи.

Особено важно е темите да бъдат адаптирани към реалните потребности на конкретните ученици, а не да се следва механично еднаква програма във всички училища.

V. Методологически препоръки за подготовката на адвокатите

От анализа на анкетата могат да бъдат изведени няколко принципа, които е важно да залегнат в методологията.

1. Практическо обучение, а не само лекционна подготовка.

Самото обучение на адвокатите трябва да бъде проведено по методите, които впоследствие те ще използват с децата.

Това означава демонстрации, ролеви игри, симулации, решаване на казуси, работа в малки групи и практически задачи.

2. Обучение чрез конкретни житейски ситуации.

Адвокатите трябва да могат да превеждат юридическите понятия на езика на ежедневието. Всяка правна тема следва да бъде подкрепена с примери, близки до опита на децата.

3. Баланс между правата и отговорностите.

Това трябва да бъде хоризонтален принцип във всички обучителни модули. Независимо дали темата е тормоз, онлайн поведение, наказателна отговорност или семейни отношения, децата трябва да разбират както своите права, така и отговорността си към останалите.

4. Единна методическа рамка, но свобода за адаптация.

Необходимо е да се създадат общи стандарти, примерни планове на занятия, презентации, казуси и материали. В същото време адвокатите трябва да могат да адаптират съдържанието според възрастта, интересите и особеностите на конкретната група.

5. Интердисциплинарен подход.

Подготовката не следва да бъде възложена единствено на юристи. Особено полезно е участието на детски психолози, педагози, специалисти по комуникация и експерти по работа с деца в риск.

6. Обратна връзка и оценка.

След всяко обучение трябва да има механизъм за събиране на обратна връзка от адвоката, училището и децата. Така ще могат да се идентифицират работещите методи и да се подобрява съдържанието.

VI. Организационни въпроси, които трябва да бъдат отчетени

Анкетата показва, че предизвикателствата не са само методически.

В свободните отговори се открояват няколко съществени проблема:

- липса на устойчиво взаимодействие между адвокатурата и образователните институции;
- трудности при установяване на контакти с училища и директори;
- липса на единна програма и адаптирани учебни материали;
- недостатъчно време за доброволна дейност поради професионалната натовареност;
- липса на средства за транспорт и материали;
- неяснота относно организацията и статута на адвокатите като обучители;
- необходимост от координация с родителите и останалите институции.

В тази връзка е важно инициативата да не се развива единствено като съвкупност от индивидуални доброволчески посещения.

Препоръчва се:

1. Да се създаде централен координационен механизъм на инициативата.
2. Да бъдат определени координатори към адвокатските колегии.
3. Да се изградят устойчиви контакти с МОН, РУО и училищата.
4. Да се създаде база данни с подготвени адвокати доброволци и техните тематични компетентности.
5. Да се разработят единни обучителни материали и примерни занятия.
6. Да се предвиди организация на обученията по предварителен график.
7. Да се осигури транспортна, техническа и материална подкрепа.
8. Да се предвиди възможност за споделяне на добри практики и консултации между доброволците.

Особено важно е да се обмисли създаването на мрежа от по-опитни адвокати, които да подпомагат новите участници в инициативата.

VII. Предложение за структура на самата програма за обучение на адвокатите

На база на резултатите препоръчвам програмата да бъде организирана в три последователни етапа.

Етап 1

Базова подготовка – обща за всички доброволци

- Детска психология и възрастови особености.
- Педагогически подходи и комуникация.
- Права, задължения и отговорност на децата.
- Интерактивни методи на обучение.
- Работа с чувствителни теми и правила за безопасност.

Етап 2

Практическа подготовка и специализация

- Разработване на тематичен урок.
- Работа по практически казуси.

- Провеждане на симулирани занятия.
- Представяне на правна тема пред група.
- Обратна връзка от педагог и психолог.
- Специализация по отделни правни теми и възрастови групи.

Етап 3

Последваща подкрепа и надграждане

- Менторство от по-опитни адвокати.
- Методически консултации.
- Обмен на добри практики.
- Периодични надграждащи обучения.
- Обновяване на материалите и казусите.
- Оценка на резултатите и обратна връзка.

Като ориентир може да се предвиди базово обучение с продължителност два дни, последвано от практически модул и супервизирано първо участие в обучение с деца. Това е предложение за организация, а не резултат от конкретно предпочитание, измерено в анкетата.

VIII. Заключителни изводи и стратегически препоръки

Отговорите в анкетата дават основание да се направят няколко стратегически заключения.

Първо. Обучението на адвокатите е необходимо условие за успешното реализиране на инициативата.

Над половината от анкетираните изрично заявяват необходимост от специализирана подготовка. Това не е просто потребност от допълнителна правна информация, а от придобиване на нови компетентности за работа с детска аудитория.

Второ. Най-съществениият методически дефицит е свързан с начина, по който адвокатите да представят на децата техните права, задължения и отговорности.

Особено внимание трябва да се отдели на умението да се обяснява личната отговорност, включително правните последици от собственото поведение, по достъпен и неназидателен начин. Необходимо е адвокатите да могат да свързват правото с ежедневните избори на децата и с уважението към правата на другите.

Трето. Програмата трябва да бъде практически ориентирана и възрастово диференцирана.

Необходимо е да се премине от модела на еднократната лекция към интерактивно обучение чрез казуси, дискусии, ролеви игри и симулирани съдебни процеси.

Четвърто. Необходима е подготовка за работа с деца в уязвимо положение и по чувствителни теми.

Това включва както психологически и комуникационни умения, така и ясни правила за реакция и насочване при установяване на риск за дете.

Пето. Инициативата трябва да има единна методическа и институционална рамка.

Устойчивостта ѝ не може да зависи единствено от личната мотивация на отделни адвокати. Необходими са координация, партньорства с образователните институции, организационна подкрепа и достъпни обучителни ресурси.

Шесто. Успехът на инициативата трябва да се измерва не само с броя проведени срещи, а с реалния образователен ефект.

Целта не е просто децата да научат определени правни норми, а да изградят умения да разпознават нарушенията на своите права, да търсят защита, да уважават правата на другите и да осъзнават последствията от собствените си действия.

IX. Предложение за основна концепция на обучителната програма

Въз основа на всичко изложено предлагам програмата за обучение на адвокатите доброволци в рамките на „Адвокати за децата“ да бъде изградена около следната концепция:

От познаване на правото към изграждане на правна култура и отговорно поведение

Програмата следва да подготви адвокатите да бъдат не просто правни експерти, които предоставят информация на децата, а обучители, които умеят да превръщат правните знания в разбираеми житейски умения.

Три основни цели:

1. Децата да познават своите права и механизмите за тяхната защита.
2. Децата да разбират своите задължения и отговорността за собствените си действия.
3. Децата да развиват критично мислене, уважение към другите и умения за законосъобразно разрешаване на конфликти.

Това предполага и съответното разбиране за ролята на адвоката доброволец: не да бъде авторитет, който преподава закона от позицията на професионалното си превъзходство, а да бъде посредник между правото и реалния свят на детето – човек, който обяснява, изслушва, насърчава въпроси и подпомага децата сами да стигат до разбиране за правата и отговорностите си.

Именно тази промяна в подхода следва да бъде основният резултат от специализираното обучение на адвокатите.